

Dosarul nr. 1ra-188/2022
1-14154277-01-1ra-08022022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Catan Liliana,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Guzun Ion

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Ciobanu-Nițuleac Vladislav* în numele condamnatului Dropca Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2021, în cauza penală la cererea condamnatului

Dropca Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx,

de revizuire a sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11.11.2016, a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06.07.2017 și a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13.02.2018, prin care *Dropca Ion* a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Termenii de examinare în fond:
prima instanță: 04.08.2014 – 11.11.2016;
instanța de apel: 13.01.2017 – 06.06.2017;
instanța de recurs ordinar: 10.08.2017 – 13.02.2018.

În procedura de revizuire:
prima instanță: 17.07.2020 - 24.03.2021;
instanța de apel: 30.03.2021 - 27.10.2021;
instanța de recurs: 08.02.2022 – 08.06.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2021, cererea de revizuire înaintată de avocatul *Ciobanu-Nițuleac Vladislav* în numele condamnatului Dropca Ion, *prin care a fost solicitată deschiderea procedurii de revizuire a sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11.11.2016, a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06.06.2017 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 13.02.2018, prin care Dropca Ion a fost considerat condamnat în baza art.151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.*

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016, Dropca Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare, în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 au fost respinse apelurile declarate de către procuror, a fost admis apelul avocatului părții vătămate, casată parțial sentința în partea admiterii în principiu a acțiunii civile privind încasarea prejudiciului material, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care au fost respinse pretențiile privind încasarea prejudiciului material înaintate de către Budei Igor ca fiind neîntemeiate. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2018 a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de Dropca Ion, au fost admise recursurile procurorului și a părții vătămate, cu casarea parțială a sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, cu rejudecarea cauzei în latura penală în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

Dropca Ion a fost considerat condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului executării pedepsei din momentul reținerii.

La 10 octombrie 2018, avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav a depus cerere în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire și emiterea ordonanței de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal privind condamnarea lui Dropca Ion în baza art.151 alin.(1) Cod penal, pentru cercetarea circumstanțelor noi descoperite.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, Beltei Oxana din 05 martie 2019 s-a dispus admiterea cererii de deschidere a procedurii de revizuire înaintate de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele condamnatului Dropca Ion, deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală nr.2014481140 (nr. cauzei în instanța de fond 1-514/2014) de condamnare a lui Dropca Ion în baza art.151 alin. (1) Cod penal, în vederea cercetării noilor circumstanțe.

În cadrul procedurii de revizuire, prin ordonanța procurorului din 12.03.2019 s-a dispus efectuarea expertizei auto-tehnice în complex cu medico-legală.

În conformitate cu concluzia asupra cercetării materialelor privind revizuirea procesului penal după învinuirea lui Dropca Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal emisă de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, Beltei Oxana din 17 iulie 2020, cu referire la prevederile art. 458 alin. (3) pct.2), 462 alin. (4) Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod de procedură penală,

materialele acumulate, împreună cu concluzia, precum și cauza penală nr.2014481140, a fost expediată în adresa Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), pentru examinare potrivit art. art. 462-464 Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2021, a depus apel avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele condamnatului Dropca Ion, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, admiterea cererii de revizuire și deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal privind condamnarea lui Dropca Ion în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dropca Ion să fie achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul inculpatului a menționat că:

- sentința este neîntemeiată legal, instanța de fond nu a examinat toate probele care au fost prezentate în instanță;

- constatarea instanței de fond precum că procuratura nu a motivat ordonanța de deschidere a procedurii de revizuire este pur declarativă, or în conținutul Ordonanței este clar indicat și constatat că la momentul de față de către apărare au fost prezentate 3 rapoarte de expertiză extrajudiciare care vin în contradicție cu rapoartele de expertiză din cadrul cauzei penale propriu zise. La fel, sa mai constată că ultimul raport de expertiza judiciară complexa, cu participarea diferitor specialiști din diferite domenii, anexată la cauza penala dată, confirmă cu certitudine că Dropca Ion, nu are nimic comun cu actul de învinuire pe care a fost condamnat. În ordonanța procurorului Oxana Beltei s-au confirmat și reiterat faptele constatate de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în cererea depusă și probele anexate. După cum urmează: descrierea din cererea de bază a tuturor evenimentelor și semnelor de întrebare existente la acel moment;

- la 28.02.2013 cet. Dropca Ion a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminate săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 Cod penal. Iar la data de 23.07.2014 cet. Dropca Ion Ion a fost scos de sub urmărire penală pe capătul de învinuire adus în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și anume lipsește latura subiectivă a infracțiunii care se manifestă sub formă de imprudență, la caz fiind prezentă intenția;

- la 24.07.2014 cet. Dropca Ion a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal;

- anume concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 15.06.2012 și nr. 171 din 27.05.2013 și declarațiile părții vătămate au fost puse la baza sentinței (deciziilor) de condamnare a lui Dropca Ion, fapt expres indicat în pct. 5.4 din Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06.06.2017;

- din considerentul că Dropca Ion nu recunoaște fapta de care a fost condamnat deoarece nu a săvârșit-o, s-a adresat la doctorul Ovidiu Mircea

medic primar medicină legală, expert medic legist din Dr.Tr.Severin, județul Mehedinți, România, cu solicitarea de a emite o opinie expertală medico-legală extrajudiciară referitor la evenimentul suferit la 23.05.2012 de către numitul Budei Igor Valeriu, născut la 28.04.1996, fiind emise concluziile respective;

- analizând cele constatate, dat fiind faptul că în speță s-au stabilit circumstanțe de care instanțele nu au avut cunoștință la emiterea hotărârilor și care împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat, apărarea consideră imperios necesar ca pe cazul dat să fie dispusă deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal pentru cercetarea circumstanțelor noi descoperite

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, apelul declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele condamnatului Dropca Ion împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2021, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, avocatul și-a întemeiat atât apelul, cât și cererea de deschidere a procedurii de revizuire propriu zise, în baza a două rapoarte de expertiză.

Astfel, avocatul a făcut trimitere la Opinia expertală medico-legală nr. 48/2018 întocmită de dr. Gheorghe Ovidiu Mircea, medic primar medicină legală, expert medic legist din Dr.Tr.Severin, județul Mehedinți, România, precum și la raportul de expertiză extrajudiciară nr. 201802D1425 din 24.09.2018, întocmit de Centrul de medicină Legală, astfel considerând că în asemenea circumstanțe se constată că instanțele de judecată la emiterea sentinței (deciziilor) în privința lui Dropca Ion nu au avut cunoștință de aceste concluzii ale expertizelor, însă acestea împreună cu materialele cauzei penale dovedesc incontestabil că Dropca Ion nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, iar leziunile corporale depistate pe corpul lui Budei Igor au fost cauzate nu ca rezultat al tamponării cu automobilul de model Peugeot 307, dar ca rezultat al săriturii și poziționare incorectă pe suprafața de suport al plantei cu ulterioară dezechilibrare și cădere sub greutatea propriului corp.

Analizând circumstanțele nominalizate, instanța de apel a notat că pe tot parcursul examinării cauzei penale, Dropca Ion a negat vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Inclusiv, în cererea de apel depusă împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016, partea apărării a invocat faptul că Raportul de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 15 mai 2012, nu probează vinovăția inculpatului Dropca Ion în săvârșirea faptei incriminate, deoarece reieșind din concluzia expertului leziunile corporale puteau fi cauzate inclusiv în rezultatul căderii de la înălțime (în urma săriturii).

În privința expertizei medico-legale în comisie nr. 171 din 03 mai 2013, apărătorul a indicat că aceasta a fost efectuată cu încălcarea normelor legale, iar la administrarea acestuia în calitate de probă, organul de urmărire penală a încălcat în mod esențial drepturile și libertățile

constituționale ale inculpatului, precum și prevederile procesual-penale, fapt care a influențat autenticitatea și veridicitatea informației obținute, fiind expusă o prezentare unilaterală.

Totodată, experții în comisie nu au oferit absolut nici o explicație de ce au preferat să rețină ipoteza producerii vătămărilor în urma unui accident, deși în materialul medical de care dispuneau, inclusiv raportul de expertiză nr. 1561/D, se menționează posibilitatea producerii acestui gen de traumă și în rezultatul căderii de la înălțime.

Totuși, Colegiul Penal al Curții de Apel în decizia din 06.06.2017 a reținut că vinovăția lui Dropca Ion în cele incriminate, culpabilitatea lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume prin: *declarațiile părții vătămate Budei Igor (f.d. 68-71, 89, vol.II); a martorilor Budei Andriana (f.d. 38-40, vol.II); Sîrbu Ghenadie (f.d. 40-41, vol.II); Bogza Corneliu (f.d. 42-43, vol.II); Romașco Iurie (f.d. 53-54, vol.II); Cernogorov Alexandru (f.d. 61-62, vol.II); Burla Serghei (f.d. 62-63, vol.II), precum și prin probele scrise: raportul de expertiză medico-legală nr. 1561/D din 11 iulie 2012 (f.d. 108-109, vol.I) precum și declarațiile expertului judiciar medic-legist Vicol Aurel date la faza urmăririi penale la data de 11 februarie 2013, potrivit cărora „afirmă cu certitudine că fractura deschisă a ambelor oase a gambei stângi a avut loc în rezultatul accidentului rutier. Această afirmație se confirmă prin lipsa altor leziuni, care de obicei sunt prezente ca rezultat al căderii prin precipitare” (f.d. 136, vol.I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 171 din 17 ianuarie 2014, potrivit căruia „caracterul fracturilor stabilite la cet. Budei Igor permite de a afirma că, acestea au fost produse prin mecanism de lovire, în cazul dat cu părțile proeminente ale unui automobil aflat în mișcare” (f.d. 194-199, vol.I); procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18 aprilie 2013, cu participarea învinuitului Dropca Ion și apărătorului acestuia Prutean Lilian (f.d. 179, vol.I); procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18 aprilie 2013 și CD-ul cu înregistrările video, cu participarea părții vătămate Budei Igor cât și reprezentantului legal Budei Andriana (f.d. 180-181, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 iunie 2013 și planșa fotografică, cu participarea martorului Sîrbu Ghenadie (f.d. 182-183, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 iunie 2013 și planșa fotografică, cu participarea martorului Braga Cornel (f.d. 184-185, vol.I); procesul-verbal de confruntare între învinuitul Dropca Ion și partea vătămată Budei Igor din 29 noiembrie 2012 (f.d. 118-119, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre învinuitul Dropca Ion și martorul Sîrbu Ghenadie din 29 noiembrie 2012 (f.d. 120-123, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre învinuitul Dropca Ion și martorul Bogza Cornel din 29 noiembrie 2012 (f.d. 124-127, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict CD-disc cu înregistrările audio, sunt anexate la materialele cauzei penale (f.d. 181, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict automobilul model „Peugeot 307” (f.d. 252, vol.I).*

Exact aceleași argumente au fost invocate de partea apărării în cererea de recurs depusă împotriva deciziei instanței de apel, iar instanța

de recurs ordinar, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13.02.2018 a statuat că *”argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea incorectă a probelor de către instanțele de fond cu referire la lipsa vinovăției inculpatului Dropca Ion de săvârșirea infracțiunii, acesta în continuare susținând că nu l-a lovit pe minorul Budei Igor cu automobilul propriu, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate”*.

În atare circumstanțe, instanța de apel a constatat că concluziile expuse în două rapoarte de expertiză extrajudiciară, efectuate la solicitarea inculpatului Dropca Ion după rămânerea definitivă și irevocabilă a sentinței de condamnare, nu pot fi apreciate ca circumstanțe *„nou descoperite”*, care ar fi existat până la adoptarea sentinței de condamnare și au devenit cunoscute după devenirea definitivă și executorie a acesteia.

Mai mult ca atât, din jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, rezultă că simpla divergență de păreri, chiar și între doi experți nu poate reprezenta un defect fundamental și nu justifică desființarea unei hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat.

Totodată, instanța de apel a notat că art. 101 Cod de procedură penală, stabilește că *nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, iar fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor*.

Respectiv și raportul de expertiză este un mijloc de probă care nu are o forță probantă superioară față de alte mijloace de probă, el urmând a fi apreciat în coroborare cu alte probe, or, la examinarea cauzei penale în instanța de fond, dar și cea de apel și recurs, instanțele de judecată au statuat asupra vinovăției condamnatului Dropca Ion anume în rezultatul aprecierii probatoriului în ansamblu, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate la cauza penală.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că la examinarea cererii de revizuire nu s-au stabilit careva circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a emis hotărârea de condamnare a lui Dropca Ion, la fel, după cum, nu s-au stabilit nici alte temeuri prevăzute de lege pentru revizuirea procesului penal.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav acționând în numele condamnatului Dropca Ion, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2021, deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal privind condamnarea lui Dropca Ion în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dropca Ion învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal să fie achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar, avocatul Ciobanu-Nițuleac

Vladislav a expus argumente similare celor din cererea de apel, care au fost reținute la pct. 3.1. din prezenta decizie.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul deși manifestă dezacordul cu hotărârile emise, în susținerea recursului nu a invocat nici un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în esență criticile expuse fiind de natură generală sub aspectul ilegalității hotărârilor, fără o argumentare concretă în ce constă erorile admise de către instanțele de grad inferior.

Astfel, analizând argumentele expuse în recurs în raport cu constatările instanței de apel, Colegiul penal conchide că recursul este declarativ și vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 462 alin. (4) Cod de procedură penală, *instanța, în baza celor constatate, dispune, prin încheiere, admiterea cererii de revizuire sau, prin sentință, respingerea acesteia.*

În conformitate cu art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, *revizuirea poate fi cerută în cazurile în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată.*

Art. 460 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, *procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate procurorului de nivelul instanței care a judecat cauza în fond. În cazul temeiurilor prevăzute la art.458 alin.(3) pct.3) și 4), procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate instanței de judecată care a judecat cauza în primă instanță.*

Astfel, Colegiul penal notează că la pronunțarea sentinței, instanța

de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia de a respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire, reieșind din următoarele raționamente.

Revizuirea reprezintă o cale de retractare a sentinței și nu de reformare. În cadrul revizuirii temeiurile trebuie să fie obiective, reale și legale ce s-ar încadra în prevederile art. 458 Cod de procedură penală, însă în speță Colegiul penal a stabilit că argumentele și motivele recurentului în susținerea admiterii cererii de revizuire, nu constituie circumstanțe noi, dar opinii extrajudiciare prin care și în esență reprezintă o solicitare de analiză repetată a probelor administrate în speță, fiind indicate anumite opinii noi care după părerea recurentului duc la achitarea lui Dropca Ion.

În sensul dat, Colegiul penal susține poziția instanțelor de grad inferior ce au examinat cererea de revizuire, reiterând că circumstanțele respective erau cunoscute instanței de judecată la momentul examinării învinuirii aduse și aceste circumstanțe nu sunt noi, recurentul invocând în esență necesitatea reevaluării probelor examinate, fapt care nu poate constitui temei pentru admiterea cererii de revizuire a hotărârilor de condamnare, or, Opinia expertală medico-legală nr. 48/2018 întocmită de dr. Gheorghe Ovidiu Mircea, medic primar medicină legală, expert medic legist din Dr. Tr. Severin, județul Mehedinți, România, precum și raportul de expertiză extrajudiciară nr. 201802D1425 din 24.09.2018, întocmit de Centrul de medicină Legală, prezentate ulterior nu pot infirma sau revizui constatările certe a instanțelor de judecată care la condamnarea lui Dropca Ion în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, au examinat și apreciat nu doar rapoartele de expertiză cu privire la constatarea leziunilor corporale și a mecanismului formării acestora dar și alte probe pertinente, concludente și utile, care sunt redată inclusiv la pct. 4.1. al prezentei decizii, care în cumul au format concluzia privind vinovăția lui Dropca Ion.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal susține constatările instanței de apel prin care a fost evidențiat că concluziile expuse în două rapoarte de expertiză extrajudiciară, efectuate la solicitarea inculpatului Dropca Ion după rămânerea definitivă și irevocabilă a sentinței de condamnare, nu pot fi apreciate ca circumstanțe „nou descoperite” susceptibile să reformeze concluzia instanțelor privind condamnarea lui Dropca Ion.

Mai mult ca atât, din jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, rezultă că simpla divergență de păreri, chiar și între doi experți nu poate reprezenta un defect fundamental și nu justifică desființarea unei hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat.

Totodată, art. 101 Cod de procedură penală, stabilește că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, iar fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Respectiv și raportul de expertiză este un mijloc de probă care nu are o forță probantă superioară față de alte mijloace de probă, urmând a fi apreciat în coroborare cu alte probe, or, la examinarea cauzei penale în instanța de fond, dar și cea de apel și recurs, instanțele de judecată au

statuat asupra vinovăției condamnatului Dropca Ion anume în rezultatul aprecierii probatoriului în ansamblu, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate la cauza penală.

Aceste împrejurări denotă în mod concludent că cererea de revizuire nu conține temeuri reale și legale de admitere.

Legiuitorul prevede, expres, că nu orice faptă sau circumstanță poate justifica o cerere de revizuire, ci numai acelea de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că acel condamnat este nevinovat, ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat, sau două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; sau Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 458 Cod de procedură penală.

În ceea ce privește aplicabilitatea speței date a prevederilor art. 458 alin. (3), pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că revizuirea unei hotărâri irevocabile poate interveni numai pentru un „defect fundamental”, care a devenit cunoscut numai după terminarea procesului. În situația în care el este/devine cunoscut în cursul procesului, atunci părțile au la îndemâna căile ordinare de atac (*cauza Popescu Stanca contra României*).

CtEDO a apreciat ca reprezintă defect fundamental, care justifică revizuirea unei hotărâri intrată în puterea lucrului judecat, numai „circumstanțele nou descoperite” și nu „circumstanțele noi”.

Doar acele circumstanțele care au legătura cu cazul și existau în cursul procesului, dar nu fuseseră dezvăluite judecătorului, devenind cunoscute numai după terminarea procesului, sunt „nou descoperite”, în timp ce circumstanțele care privesc cazul, dar au luat naștere după proces, sunt „noi”.

Simpla divergență de păreri nu justifică desființarea unei hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat (*C. Stanca-Popescu vs. România, hotărârea din 7 iulie 2009; Cauza Pravednaia împotriva Rusiei, cerere nr.69529/01, hotărârea din 18.11.2004*).

Astfel, în cauza *Pravednaia împotriva Rusiei*, Curtea a statuat că „Revizuirea nu poate fi tratată ca un apel deghizat, iar simpla posibilitate de a avea două puncte de vedere asupra subiectului nu este un motiv pentru reexaminare. Îndepărtarea de la principiul respectiv este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător”.

Prin urmare, instanța de recurs în virtutea corectitudinii și temeiniciei motivării expuse de către instanța de apel, pentru a evita repetări inutile, le acceptă și însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca

impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, în respectiva cauză.

Colegiul penal susține ca fiind corectă aprecierea instanțelor de grad inferior că, circumstanțe care ar servi drept temei legal de revizuire a sentinței de condamnare a lui Dropca Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, nu au fost stabilite în speță. Respectiv cererea de revizuire înaintată este formală și neîntemeiată, iar hotărârile atacate sunt legale și motivate.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept ce ar fi afectat legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele condamnatului Dropca Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Ciobanu-Nițuleac Vladislav* în numele condamnatului Dropca Ion, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Dropca Ion xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iunie 2022**.

Președinte

Catan Liliana

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Guzun Ion